EUROPEES PARLEMENT

2004 *2009*

Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken

VOORLOPIGE VERSIE
2004/0817(CNS)

9.3.2005

*

ONTWERPVERSLAG

over het initiatief van de Bondsrepubliek Duitsland, het Koninkrijk Spanje, de Italiaanse Republiek en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland met het oog op de aanneming van een besluit van de Raad over de bescherming van de euro tegen valsemunterij middels de aanwijzing van Europol als het centraal orgaan voor de bestrijding van euro-valsemunterij (14811/2004 – C6-0221/2004 – 2004/0817(CNS))

Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken

Rapporteur: Agustín Díaz de Mera García Consuegra

Verklaring van de gebruikte tekens

*	Raadplegingsprocedure *Meerderheid van de uitgebrachte stemmen*
**I	Samenwerkingsprocedure (eerste lezing) *Meerderheid van de uitgebrachte stemmen*
**II	Samenwerkingsprocedure (tweede lezing) *Meerderheid van de uitgebrachte stemmen voor de goedkeuring van het gemeenschappelijk standpunt* *Meerderheid van de leden van het Parlement voor de verwerping of amendering van het gemeenschappelijk standpunt*
***	Instemming *Meerderheid van de leden van het Parlement, behalve in de in de artikelen 105, 107, 161 en 300 van het EG-Verdrag en in artikel 7 van het EU-Verdrag bedoelde gevallen*
***I	Medebeslissingsprocedure (eerste lezing) *Meerderheid van de uitgebrachte stemmen*
***II	Medebeslissingsprocedure (tweede lezing) *Meerderheid van de uitgebrachte stemmen voor de goedkeuring van het gemeenschappelijk standpunt* *Meerderheid van de leden van het Parlement voor de verwerping of amendering van het gemeenschappelijk standpunt*
***III	Medebeslissingsprocedure (derde lezing) *Meerderheid van de uitgebrachte stemmen voor de goedkeuring van de gemeenschappelijke ontwerptekst*

(De aangeduide procedure is gebaseerd op de door de Commissie voorgestelde rechtsgrondslag.)

Amendementen op wetsteksten

Door het Parlement aangebrachte wijzigingen worden in ***vet cursief*** aangegeven. De markering in *mager cursief* is een aanwijzing voor de technische diensten en betreft passages in de wetstekst waarvoor een correctie wordt voorgesteld (bijvoorbeeld aperte fouten of weglatingen in een taalversie). Dergelijke correcties moeten worden goedgekeurd door de betrokken technische diensten.

INHOUD

Blz.

ONTWERPWETGEVINGSRESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT 5

TOELICHTING 15

ONTWERPWETGEVINGSRESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT

over het initiatief van de Bondsrepubliek Duitsland, het Koninkrijk Spanje, de Italiaanse Republiek en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland met het oog op de aanneming van een besluit van de Raad over de bescherming van de euro tegen valsemunterij middels de aanwijzing van Europol als het centraal orgaan voor de bestrijding van euro-valsemunterij
(14811/2004 – C6-0221/2004 – 2004/0817(CNS))

(Raadplegingsprocedure)

Het Europees Parlement,

– gezien het initiatief van de Bondsrepubliek Duitsland, het Koninkrijk Spanje, de Italiaanse Republiek en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland (14811/2004)[1],

– gelet op artikel 30, lid 1, onder c) en artikel 34, lid 2, onder c) van het EU-Verdrag,

– gelet op artikel 39, lid 1 van het EU-Verdrag, op grond waarvan het Parlement door de Raad is geraadpleegd (C6-0221/2004),

– gelet op de artikelen 93 en 51 van zijn Reglement,

– gezien het verslag van de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken en het advies van de Commissie economische en monetaire zaken (A6-0000/2005),

1. hecht zijn goedkeuring aan het initiatief van de Bondsrepubliek Duitsland, het Koninkrijk Spanje, de Italiaanse Republiek en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, als geamendeerd door het Parlement;

2. verzoekt de Raad de oorspronkelijke tekst dienovereenkomstig te wijzigen;

3. verzoekt de Raad, wanneer deze voornemens is af te wijken van de door het Parlement goedgekeurde tekst, het Parlement hiervan op de hoogte te stellen;

4. wenst opnieuw te worden geraadpleegd ingeval de Raad voornemens is ingrijpende wijzigingen aan te brengen in dit initiatief van de Bondsrepubliek Duitsland, het Koninkrijk Spanje, de Italiaanse Republiek en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland;

5. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en de Commissie, alsmede aan de regeringen van de Bondsrepubliek Duitsland, het Koninkrijk Spanje, de Italiaanse Republiek en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland.

[1] Nog niet in het PB gepubliceerd.

Door de Bondsrepubliek Duitsland, het Koninkrijk Spanje, de Italiaanse Republiek en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland voorgestelde tekst	Amendementen van het Parlement
Amendement 1 Overweging 1	
(1) De euro is, als wettig betaalmiddel van 12 lidstaten, ***steeds meer een*** wereldwijd ***gebruikte*** munt en is daarom een doelwit bij uitstek geworden van internationale organisaties ***van valsemunters***.	(1) De euro is, als wettig betaalmiddel van 12 lidstaten, wereldwijd ***een uiterst belangrijke*** munt ***geworden,*** en ***de vervalsing ervan*** is daarom een doelwit bij uitstek geworden van ***nationale en*** internationale ***misdadige*** organisaties***, die zowel binnen als buiten de Europese Unie opereren***.
Motivering	
Verduidelijking en precisering van de tekst.	
Amendement 2 Overweging 2	
(2) De euro is ook doelwit geworden van valsemunters in derde landen.	***Schrappen***
Motivering	
Deze overweging dient te worden geschrapt, omdat de inhoud ervan reeds is vervat in de eerste overweging, zowel in haar oorspronkelijke vorm als in de voorgestelde nieuwe formulering ervan.	
Amendement 3 Overweging 3 bis (nieuw)	
	(3 bis) De lidstaten kunnen niet individueel zorgen voor een adequate bescherming van de euro, aangezien de biljetten en munten ook buiten het grondgebied van de aan de monetaire

unie deelnemende lidstaten in omloop zijn.

Motivering

Het spreekt vanzelf dat een adequate bescherming van de euro, die de wettelijke munt is van 12 EU-lidstaten, niet mogelijk is indien elke lidstaat daar individueel voor moet zorgen.

Amendement 4
Overweging 3 ter (nieuw)

(3 ter) Het is tevens noodzakelijk de samenwerking tussen de lidstaten onderling en met Europol te versterken, teneinde het systeem van bescherming van de euro buiten het grondgebied van de Europese Unie te verbeteren.

Motivering

Om de euro te beschermen tegen vervalsing buiten het grondgebied van de Europese Unie is het absoluut noodzakelijk dat alle lidstaten nauw samenwerken, zowel onderling als met Europol.

Amendement 5
Overweging 4

(4) Het Verdrag ter bestrijding van de valsemunterij, dat op 20 april 1929 in Genève is gesloten ("het Verdrag van Genève") ***moet*** doeltreffender worden toegepast ***volgens de voorwaarden van de Europese integratie***.	(4) Het ***Internationaal*** Verdrag ter bestrijding van de valsemunterij, dat op 20 april 1929 in Genève is gesloten ("het Verdrag van Genève") ***en het protocol daarbij moeten*** doeltreffender worden toegepast***, teneinde een globale, effectieve en homogene bescherming van de euro te garanderen***.

Motivering

De correcte titel van het Verdrag van Genève is "Internationaal Verdrag ter bestrijding van de valsemunterij". Er dient tevens melding te worden gemaakt van het protocol bij het Verdrag, dat daar een integrerend onderdeel van is.

Anderzijds dienen maatregelen te worden getroffen ter bescherming van de euro tegen illegale activiteiten die haar kunnen schaden, en moeten deze maatregelen worden toegepast wat ook de stand van de Europese integratie is.

Amendement 6
Overweging 5

(5) Derde landen hebben een centraal contactpunt nodig voor informatie over valse euro's en alle informatie over valse euro's moet voor analyse bij Europol bijeen worden gebracht.	(5) Derde landen hebben een centraal contactpunt nodig voor informatie over valse euro's en alle informatie over valse euro's moet voor analyse bij Europol bijeen worden gebracht***, parallel aan en in nauwe samenwerking met de nationale centrale bureaus van de lidstaten van de Europese Unie***.

Motivering

Derde landen hebben een centraal contactpunt nodig. De Overeenkomst tot oprichting van Europol en de latere protocollen tot wijziging ervan verlenen Europol op dit moment echter niet de nodige bevoegdheden en voorzien niet in de mechanismen van informatieoverdracht die nodig zijn voor een daadwerkelijke en doeltreffende bescherming van de euro.

Er zij aan herinnerd dat Europol de lidstaten niet rechtstreeks kan contacteren, maar alleen via de verbindingsbureaus in alle lidstaten, ten minste zolang het in november 2003 aangenomen protocol nog niet in werking is getreden dat voorziet dat rechtstreeks contact kan worden opgenomen tussen de bevoegde diensten en Europol en dat Europol aanwijst als contactpunt van de Europese Unie bij haar contacten met derde landen en organisaties met het oog op de bestrijding van euro-valsemunterij. Deze getrapte doorgifte van informatie vertraagt de invoering van maatregelen ter voorkoming van het in omloop brengen van valse euro's en ter onderschepping daarvan. Zie ook de toelichting bij amendement 8 betreffende overweging 7.

Amendement 7
Overweging 6

(6) Gezien Verordening (EG) nr. 1338/2001 van de Raad tot vaststelling van maatregelen die noodzakelijk zijn voor de bescherming van de euro tegen valsemunterij is de Raad van oordeel dat alle lidstaten partij moeten worden bij het Verdrag van Genève en centrale bureaus moeten opzetten in de zin van artikel 12 van het Verdrag van Genève.	(6) Gezien ***het Kaderbesluit van de Raad van 29 mei 2000 tot versterking, door middel van strafrechtelijke en andere sancties, van de bescherming tegen valsemunterij in verband met het in omloop brengen van de euro[1] en gezien*** Verordening (EG) nr. 1338/2001 van de Raad tot vaststelling van maatregelen die noodzakelijk zijn voor de bescherming van de euro tegen valsemunterij is de Raad van oordeel dat alle lidstaten partij moeten worden bij het Verdrag van Genève en centrale bureaus moeten opzetten in de zin van artikel 12 van het Verdrag van Genève.

[1] PB L 140 van 14.6.2000, blz. 1.

Motivering

De verplichting van de lidstaten die dit nog niet hebben gedaan om toe te treden tot het Verdrag van Genève van 1929 is reeds vastgesteld in artikel 2 van het Kaderbesluit van 29 mei 2000, dat voor alle 25 lidstaten van de EU geldt. Malta en Slovenië zijn op dit moment de enige lidstaten die het Verdrag van Genève nog niet hebben geratificeerd.

Amendement 8
Overweging 7

(7) De Raad acht het zinvol dat Europol wordt aangewezen als het centrale bureau voor de bestrijding van euro-valsemunterij in de zin van het Verdrag van Genève,	(7) De Raad acht het zinvol dat Europol wordt aangewezen als het centrale bureau voor de bestrijding van euro-valsemunterij in de zin van het Verdrag van Genève***, een taak die het in nauwe samenwerking met de nationale centrale bureaus van de lidstaten zal vervullen***,

Motivering

Een ander groot bezwaar is dat Europol alleen informatie met persoonsgegevens kan verstrekken aan derde landen en organisaties waarmee het een daartoe strekkende overeenkomst heeft gesloten (zie het Besluit van de Raad van 12 maart 1999 houdende vaststelling van de regels betreffende de verstrekking van persoonsgegevens door Europol aan derde staten en instanties (PB C 88 van 30.3.1999, blz. 1) en het Besluit van de Raad van 28 februari 2002 tot wijziging van het Besluit van de Raad van 12 maart 1999). Deze beperking betekent een ernstige belemmering voor het werk dat Europol als centraal orgaan van de EU voor de verzameling en uitwisseling van informatie moet verrichten.

Gezien de huidige beperkingen voor de werking van Europol moet dit zijn werk als centraal orgaan van de EU voor de verzameling en uitwisseling van informatie in nauwe samenwerking met de centrale bureaus van de lidstaten verrichten. Alleen zo zal het doel van het voorstel worden bereikt, te weten een doeltreffende bescherming van de gemeenschappelijke munt. Zie de motivering bij amendement 6 betreffende overweging 5.

Amendement 9
Artikel 1, lid 1

1. Voor ***de*** lidstaten ***die partij zijn bij het Verdrag ter bestrijding van de valsemunterij, dat op 20 april 1929 in Genève is gesloten ("het Verdrag van Genève"), te weten Oostenrijk, België, de***	1. Voor ***alle*** lidstaten treedt Europol, overeenkomstig de aan dit besluit gehechte verklaring ("de Verklaring"), op als het centrale bureau ***van de Europese Unie*** voor de ***bescherming van de euro tegen***

Tsjechische Republiek, Denemarken, Finland, Frankrijk, Duitsland, Griekenland, Hongarije, Ierland, Italië, Luxemburg, Nederland, Polen, Portugal, Spanje, Zweden en het Verenigd Koninkrijk, treedt Europol, overeenkomstig de aan dit besluit gehechte verklaring ("de Verklaring"), op als het centrale bureau voor de ***bestrijding van euro-valsemunterij*** in de betekenis van artikel 12, eerste zin, van het Verdrag van Genève. Wat betreft de valsemunterij van alle andere muntsoorten en de functies van het centrale bureau die niet overeenkomstig de Verklaring aan Europol zijn gedelegeerd, blijven de bestaande bevoegdheden van de nationale centrale bureaus van kracht.

valsemunterij in de betekenis van artikel 12, eerste zin, van het Verdrag van Genève***, parallel aan en in nauwe samenwerking met de nationale centrale bureaus van de lidstaten***. Wat betreft de valsemunterij van alle andere muntsoorten en de functies van het centrale bureau die ***al dan*** niet overeenkomstig de Verklaring aan Europol zijn gedelegeerd, blijven de bestaande bevoegdheden van de nationale centrale bureaus van kracht.

Motivering

De verplichting een centrale autoriteit in de zin van het Verdrag van Genève te benoemen geldt reeds voor alle lidstaten met uitzondering van Malta en Slovenië, die evenwel zijn gebonden door het acquis communautaire, dat onder meer de plicht inhoudt om toe te treden tot dit Verdrag (zie amendement 7 betreffende overweging 6). In afwachting van de formele ratificatie door deze twee landen kan men nu dus al zeggen dat Europol voor de hele Europese Unie als centrale autoriteit ten aanzien van euro-valsemunterij zal optreden (met al het voorbehoud dat wordt gemaakt in de motivering bij amendement 6 betreffende overweging 5 en bij amendement 8 betreffende overweging 7).

Amendement 10
Artikel 1, lid 2

2. De lidstaten die nog geen partij zijn bij het Verdrag van Genève, te weten Cyprus, Estland, Letland, Litouwen, Malta, Slowakije en Slovenië, treden toe tot dit verdrag. Op het moment dat zij toetreden tot het Verdrag van Genève, wijzen zij Europol overeenkomstig de aangehechte verklaring aan als centraal bureau voor de bestrijding van euro-valsemunterij, overeenkomstig artikel 12, eerste zin, van het Verdrag van Genève.

Schrappen

Motivering

Zie motivering bij amendement 9 betreffende artikel 1, lid 1.

Amendement 11
Artikel 2, lid 1

1. De regeringen van de lidstaten ***die partij zijn bij het Verdrag van Genève,*** dienen de Verklaring in en dragen de vertegenwoordiger van de Bondsrepubliek Duitsland op de verklaringen te doen toekomen aan de secretaris-generaal van de Verenigde Naties.	1. De regeringen van de lidstaten dienen de Verklaring in en dragen de vertegenwoordiger van de Bondsrepubliek Duitsland op de verklaringen te doen toekomen aan de secretaris-generaal van de Verenigde Naties.

Motivering

Zie motivering bij amendement 9 betreffende artikel 1, lid 1.

Amendement 12
Artikel 2, lid 2

2. De regeringen van de lidstaten die nog geen partij zijn bij het Verdrag van Genève dienen, indien zij tot het Verdrag toetreden, de Verklaring onverwijld in en dragen de vertegenwoordiger van de Bondsrepubliek Duitsland op de Verklaring te doen toekomen aan de secretaris-generaal van de Verenigde Naties.	***Schrappen***

Motivering

Zie motivering bij amendement 9 betreffende artikel 1, lid 1

Amendement 13
Bijlage, inleidende formule, eerste zin

... , lidstaat van de Europese Unie, heeft de Europese politiedienst ("Europol") een mandaat gegeven om valsemunterij ***met de euro te bestrijden***.	... , lidstaat van de Europese Unie, heeft de Europese politiedienst ("Europol") een mandaat gegeven om ***als centraal bureau van de Europese Unie voor de bestrijding van de euro tegen*** valsemunterij ***in de zin***

van het Verdrag van Genève op te treden, parallel aan en in nauwe samenwerking met de nationale centrale bureaus van de lidstaten.

Motivering

Zie de motivering bij amendement 6 betreffende overweging 5 en bij amendement 8 betreffende overweging 7.

Amendement 14
Bijlage, punt 1.1

1.1. Europol centraliseert en verwerkt, overeenkomstig de Europol-Overeenkomst, alle inlichtingen die de opsporing, voorkoming en bestrijding van valsemunterij met de euro kunnen vergemakkelijken ***en zendt deze onverwijld naar de nationale centrale bureaus van de lidstaten van de EU***.	1.1. Europol centraliseert en verwerkt, overeenkomstig de Europol-Overeenkomst, ***in nauwe samenwerking met de nationale centrale bureaus van de lidstaten***, alle inlichtingen die de opsporing, voorkoming en bestrijding van valsemunterij met de euro kunnen vergemakkelijken.

Motivering

Zoals elders in dit verslag wordt opgemerkt, kan Europol alleen parallel aan de nationale centrale bureaus als centrale autoriteit optreden, hoofdzakelijk als gevolg van de belangrijke beperkingen van het huidige rechtskader van Europol: het kan de lidstaten niet rechtstreeks informatie verschaffen, maar alleen via hun nationale verbindingsbureaus, wat de informatieverstrekking bemoeilijkt en vertraagt. Ook mag Europol geen informatie die persoonsgegevens bevat verschaffen aan derde staten of instanties waarmee geen daartoe strekkende overeenkomst is gesloten, en wel conform het besluit van de Raad van 12 maart 1999 (PB C 88 van 30.3.1999, blz. 1).

Het is mogelijk dat deze problemen in de toekomst worden opgelost, maar thans vormen zij nog een onoverkomelijk obstakel voor een adequate bescherming van de euro tegen vervalsing. Het is dan ook onontbeerlijk dat de informatie terzelfder tijd wordt verschaft aan Europol en aan de EU-lidstaat waarvoor de informatie rechtstreeks bestemd is, en die indien nodig maatregelen zal moeten treffen.

Amendement 15
Bijlage, punt 1.5, inleidende zin

Behalve in gevallen van louter plaatselijk belang geeft Europol, voor zover Europol zulks doelmatig acht, aan de centrale bureaus van derde landen kennis van:	Behalve in gevallen van louter plaatselijk belang geeft Europol, voor zover Europol zulks doelmatig acht ***en rekening houdende met het voorbehoud dat wordt***

gemaakt in het Besluit van de Raad van 12 maart 1999 houdende vaststelling van de regels betreffende de verstrekking van persoonsgegevens door Europol aan derde staten en instanties[1], aan de centrale bureaus van derde landen kennis van:

[1] PB C 88 van 30.3.1999, blz. 1

Motivering

Zoals elders in het verslag wordt uitgelegd, heeft het genoemde besluit van de Raad betrekking op het verstrekken door Europol van informatie die persoonsgegevens bevat aan derde landen of instanties in het kader van een overeenkomst tussen beide partijen. Met dit voorbehoud moet rekening worden gehouden bij het verstrekken van informatie. Als er geen overeenkomst is gesloten, dan moet de informatie via de nationale centrale bureaus worden verstrekt.

Amendement 16
Bijlage, punt 1.7

1.7. Indien Europol niet bij machte is de in de punten 1.1 tot en met 1.6 genoemde taken uit te voeren overeenkomstig de Europol-Overeenkomst, behouden de nationale centrale bureaus van de lidstaten hun bevoegdheid.	***Schrappen***

Motivering

Zie de motivering bij amendement 6 betreffende overweging 5, amendement 8 betreffende overweging 7 en amendement 14 betreffende punt 1.1 van de bijlage.

Overeenkomstig de voorgestelde amendementen wordt ervan uitgegaan dat Europol de taken die men dit orgaan wil toevertrouwen gezien zijn huidige rechtskader niet kan uitoefenen.

Amendement 17
Bijlage, punt 1 bis (nieuw)

1 bis. De in het kader van het Verdrag van Genève aan Europol toegewezen bevoegdheden ter bescherming van de euro tegen valsemunterij zullen worden uitgeoefend parallel aan en in nauwe samenwerking met de nationale centrale bureaus van de lidstaten van de Europese

Unie.

Motivering

Zie de motivering bij amendement 6 betreffende overweging 5, amendement 8 betreffende overweging 7 en amendement 14 betreffende punt 1.1 van de bijlage.

Amendement 18
Bijlage, punt 2

2. Wat betreft de valsemunterij ***met alle andere munten en de functies van het centrale bureau die niet overeenkomstig punt 1 van deze Verklaring aan Europol zijn gedelegeerd,*** blijven de bestaande bevoegdheden van de nationale centrale bureaus van kracht.	2. Wat betreft de ***maatregelen ter bescherming van alle andere munten tegen*** valsemunterij blijven de bestaande bevoegdheden van de nationale centrale bureaus van kracht.

Motivering

Vloeit logisch voort uit alle andere amendementen.

TOELICHTING

Inleiding

Nog voordat de euro in omloop kwam op 1 januari 2002 had de Europese Unie al omvangrijke beschermingsmaatregelen genomen om te voorkomen dat de grootschalige vervalsing van de nationale munteenheden zich zou uitbreiden tot de gemeenschappelijke munt. Eén ding is zeker: de lidstaten kunnen euro-valsemunterij niet in hun eentje bestrijden. De georganiseerde misdaad die zich bezighoudt met valsemunterij werkt uiterst geraffineerd en profiteert zowel van het ontbreken van binnengrenzen in de Europese Unie als van het feit dat de technische en operationele middelen van bepaalde lidstaten gebrekkig zijn (men mag niet vergeten dat ook in EU-landen die nog niet tot het eurogebied zijn toegetreden veel vervalsing plaatsvindt). De Europese Unie heeft daarom de nadruk gelegd op het nemen van maatregelen om de euro te beschermen door een passend wettelijk kader voor de strafbaarstelling van valsemunterij vast te stellen, organen in te stellen die informatie kunnen centraliseren, en voorzieningen te treffen om de samenwerking tussen de verschillende instanties die betrokken zijn bij fraudebestrijding te versoepelen.

Niettemin is het probleem ook nu nog steeds groot. Volgens gegevens die zijn opgeslagen in het *Volgsysteem voor Valsemunterij* van de Europese Centrale Bank - een databank voor de opslag van technische, statistische en geografische gegevens over vervalste euro's, die toegankelijk is voor de centrale banken en de bevoegde autoriteiten - is in 2004 een bedrag aan euro's ter waarde van **€ 44.801.510** uit de circulatie genomen. Maar er is niet alleen slecht nieuws te melden, want de maatregelen ter bestrijding van valsemunterij blijken succes te hebben: zo is de hoeveelheid in beslag genomen valse euro's van 2003 tot 2004 met 20% gestegen en is het aantal vervalste biljetten van €50 en €100 met respectievelijk 5% en 38% gedaald. Desondanks wordt de euro nog steeds op grote schaal vervalst.

Het voorstel

Het voorstel is een initiatief van de Bondsrepubliek Duitsland, het Koninkrijk Spanje, de Italiaanse Republiek en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland en heeft ten doel Europol aan te wijzen als centraal orgaan van de Europese Unie voor de bestrijding van euro-valsemunterij in de zin van de artikelen 12 e.v. van het Verdrag ter bestrijding van de valsemunterij, dat op 20 april 1929 in Genève is gesloten. Op grond van dit Verdrag moeten de lidstaten die partij zijn bij het Verdrag een centraal bureau benoemen dat in elk land alle inlichtingen centraliseert die de opsporing, voorkoming en bestrijding van valsemunterij met de euro kunnen vergemakkelijken. Om het optreden van de Europese Unie op dit terrein te harmoniseren en zichtbaarder te maken hebben de lidstaten besloten Europol aan te wijzen als centraal orgaan voor de bestrijding van euro-valsemunterij. De nationale centrale bureaus behouden hun bevoegdheid ten aanzien van de vervalsing van andere muntensoorten.

Toelichting op de amendementen

Het huidige rechtskader waarbinnen Europol zijn taken verricht (de Europol-overeenkomst en de protocollen tot wijziging daarvan) was onze leidraad voor de amendementen die worden voorgesteld op het ontwerpbesluit van de Raad. Het betreft naar mijn mening een voorstel dat

ambitieus is, maar niet erg realistisch, omdat het geen rekening houdt met de beperkingen waarmee Europol te maken krijgt als het de taken wil verrichten die men het wil toevertrouwen.

Ten eerste kunnen de bevoegde autoriteiten in de lidstaten die informatie over euro-valsemunterij hebben (bijvoorbeeld informatie over drukkerijen waar valse euro's worden gedrukt of gegevens over de omloop daarvan binnen de Unie) deze niet rechtstreeks aan Europol verstrekken, omdat de uitwisseling van informatie tussen Europol en de lidstaten via de nationale verbindingsbureaus moet verlopen. Informatie die niet rechtstreeks wordt uitgewisseld is onbruikbaar, te meer als het om informatie over valsemunterij gaat, en kan zelfs afbreuk doen aan de bescherming van de euro. Dit nu is precies wat we in het ontwerpverslag signaleren en willen voorkomen.

Ten tweede is het vermogen van Europol om rechtsreeks contact op te nemen met derde staten en internationale instanties aan grote beperkingen onderhevig. Zo bepaalt artikel 2 van het Besluit van de Raad van 1999 dat Europol alleen informatie met persoonsgegevens kan verstrekken aan derde landen en organisaties waarmee het een desbetreffende overeenkomst heeft gesloten. Is zo'n overeenkomst niet gesloten, dan is het verstrekken van informatie dus onmogelijk.

Deze twee punten vormen ernstige beperkingen voor het vermogen van Europol om op efficiënte en bevredigende wijze de functie van centraal orgaan van de EU voor de bestrijding van euro-valsemunterij te vervullen. De rapporteur is dan ook van oordeel dat, wil het voorstel zijn doel van bescherming van de euro tegen valsemunterij niet voorbijschieten, de bevoegdheden van de bestaande nationale centrale bureaus ten aanzien van de bescherming van de euro gehandhaafd moeten blijven. Als deze bureaus en Europol nauw samenwerken en informatie kunnen uitwisselen, dan krijgen alle organen en instanties die betrokken zijn bij de bescherming van de gemeenschappelijke munt doeltreffende wapens in handen om valsemunterij tegen te gaan.

Conclusie

Europol wordt geregeld bij een overeenkomst die dateert van 1995 en die sinds de inwerkingtreding meerdere malen is gewijzigd, hoofdzakelijk om de bevoegdheden ervan uit te breiden. Wat niet is veranderd is het rechtskader van Europol, hoewel het Europees Parlement daarom herhaaldelijk heeft verzocht[1]. Het Parlement wees er daarbij op dat Europol alleen een doeltreffend instrument in de strijd tegen de georganiseerde misdaad in de Europese Unie kan worden, als de volgende beperkingen worden opgeheven:

- Europol functioneert nog steeds in het kader van intergouvernementele samenwerking, hoewel het geleidelijk aan steeds meer bevoegdheden heeft gekregen.
- Besluiten van de Raad met betrekking tot Europol moeten nog steeds met algemene stemmen worden aangenomen.

[1] Zie zijn aanbeveling van 30 mei 2002 over de toekomstige ontwikkeling van Europol en zijn volledige opneming in het institutioneel bestel van de Europese Unie (PB C 187 E van 7.8.2003, blz. 144) alsook zijn aanbeveling van 10 april 2003 over de toekomstige ontwikkeling van Europol (PB C 64 E van 12.3.2004, blz 588).

- Het Europees Parlement heeft niet echt de mogelijkheid om democratische controle op Europol uit te oefenen.
- De huidige procedure voor wijziging van de overeenkomst is te lang en omslachtig en vereist ratificatie door alle lidstaten. Bovendien moet voor de eventuele vervanging ervan door een besluit van de Raad eerst politieke overeenstemming worden bereikt. In beide gevallen is de uitvoering moeilijk.

Het Europees Parlement heeft daarom herhaaldelijk opgeroepen om Europol om te zetten in een echt **communautair orgaan** met een eigen begroting, waarop democratische controle wordt uitgeoefend door het Europees Parlement en het Hof van Justitie.

Dat het rechtskader van Europol gebrekkig is blijkt ook uit dit voorstel voor een besluit: Europol heeft noch de juridische noch de operationele of budgettaire middelen om euro-valsemunterij doeltreffend te bestrijden.

1. Ten eerste is, zoals gezegd, het rechtskader van Europol de eerste belemmering voor de werking van de Europese politiedienst.
2. Ten tweede heeft Europol geen enkel soort operationele taken, terwijl deze op het gebied van de valsemunterij toch tot doorslaggevende resultaten zouden kunnen leiden.
3. En ten derde heeft Europol geen eigen begroting om de lidstaten binnen en buiten het eurogebied operationeel te kunnen bijstaan bij acties of onderzoek ter bestrijding van euro-valsemunterij.

Kortom de aanwijzing van Europol als centraal orgaan van de lidstaten voor de bestrijding van euro-valsemunterij moet samengaan met een rechtsgrondslag en een begrotingskader. Alleen dan kan de Europese Unie beschikken over een passend en doeltreffend instrument om fraude ten koste van de gemeenschappelijke munteenheid te bestrijden.